

פרופסור רותי גביזון יושבת־ראש „האגודה לזכויות האזרח בישראל“, מספרת על נסיונות האגודה לבטל צו־הגבלה המוטלים על אזרחים ערביים, נסיונות האגודה לבדוק באילו נסיבות השתמשו בגז בבתי־סוהר ועל ההפלייה לטובת עצורי המחתרת היהודית

ראיינה שרית ישי

„ורטהיימר כועס עלינו, הסוהרים מאיימים בהחמרות, אבל יש לי תחושה שצריך לחקור השימוש בגז“

„הדימיון בתהליכים של עליית הנאצים לשלטון בגרמניה ובין מה שקורה בארץ הוא רב, מסוכן ומפחיד“

„ההסבר ליחס הנפלא שמקבלים עצורי־המחתרת, הוא עניין לפסיכולוג חברתי“

„אני לא יכולה לחשוב שאשב במצב כזה ולא אעשה כלום. זו הדרך שלי לחיות בחברה הנמצאת במצב קשה“

„רואים בעיתון את נועם ינון, שנה וחצי על העבדה 55 מוקשים, והבדואי, שנה על מכה, והעניינים יצאוות!“

„אדיק שרון מטורף, יזבל נאמן מטורף, ועוד מעט גם רפול יהיה בכנסת, והוא נראה לי מהמטורפים שבחבורה“

„המחתרת שינתה

את פני המדינה!“

שכתב, וכן הלאה וכן הלאה. האגודה טיפלה בעשרות תלונות, שחלקן הופרכו וחלקן נותרו ללא מענה. אנשים עושים, רובם ככולם, את עבודתם בהתנדבות. רותי גביזון מספרת כי מיספר חברי האגודה גדל בצורה משמעותית. האגודה הפכה כתובת לכל מי שמרגיש דפוק במדינה זו. כשהיא משתפת פעולה עם

הוא הומו־סקסואל. הצבא ביקש לסלק את הקצין. האגודה הצליחה להגיע להסדר עם הצבא. שגילה, לדבריה של גביזון, פתיחות ואהדה לנושא זה. וכך, למשל, הצליחה האגודה למנוע פיטוריהם של מורים, שפוטרו בגלל דיעות פוליטיות; הצליחה לבטל צו־הגבלה; הצליחה למנוע את העמדתו לדין של סופר ערבי בשל ספר

הרעש הגדול שעורר הדוח נוגע דווקא לשימוש בגזים בבתי־הסוהר. גזים, שהופעלו בעיקר נגד אסירים ערביים. אך יש בדוח הזה פרטים מזעזעים רבים והישגים לא מעטים של האגודה. כך, למשל, הצליחה האגודה להשאיר בצבא קצין שעזב את אשתו למען חברו, והאשה נקמה בו בכך שהלשינה למפקדיו

פרופסור רות גביזון, מרצה למישפטים באוניברסיטה העברית, היא יושבת־ראש „האגודה לזכויות האזרח“. פעם בשנה מפרסמת האגודה את הדוח שלה. בדוח השנה יש פרטים מרתקים על עיוות־הדין ועל הפרת זכויות־אזרח. בעיקר בשטחים הכבושים ובעיקר כלפי תושבים ערביים. אך בהחלט גם לגבי אזרחים ישראלים.